

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Sve se događa za naše najveće dobro

*U zemlji jutarnjeg rumenila živio je tkalac tepiha.
Širom zemlje, uzduž i poprijeko, hvalili su ljudi njegovu
umjetnost i spretnost i njegovi su tepisi bili veoma traženi.
Njegove su boje bile jasne i duboke kao skupocjeni dragulji, a
dezeni su zračili poput jutarnjeg sunca. Iz dana u dan sjedio je
na svom stolcu i tkao, dok je njegov unuk hranio ovce.*

U jednoj noći bez mjeseca neki se lopov prikrao njegovu polju i ukrao mu jednu ovcu.

Kada su susjedi čuli za tu krađu, požurili su mu u posjet i glasom punim ljutnje rekli: „Moramo uhvatiti lopova! On mora biti kažnjen!“ Ali izračunavao tepiha je nastavio sa svojim radom i mirno rekao: „Sve se događa za naše najveće dobro.“ Susjedi su se u čudu i zbunjeni povukli.

Početak knjige Hansa Wilhelma „Sreća u nesreći“

Događa li se zaista sve za naše dobro? Krađe, nesreće, povrede, bolest ili smrt? Njih baš ne možemo nazvati dobrom, a pogotovo ne najvećim dobrom, ili možda ipak možemo? Kako je tkalac tepiha iz priče došao do takvog unutarnjeg mira i te odvažne izreke?

Promotrimo likove iz ove priče kao predstavnike triju grupa ljudi, ili, još bolje, kao simbole unutarnjih stanja. Tada si možda možemo predložiti zašto su njihove reakcije tako različite.

„Unuk“, najmlađi, prihvaća sve što mu se događa u životu kao novo i neprerađeno. Kod njega nema neke aktivne reakcije.

„Susjedi“ pak već posjeduju životna iskustva. Poznata im je igra izmjene dobra i zla u dijalektici. Oni se osjećaju primoranim stalno tražiti narušenu ravnotežu, „popravlјati“ i pokušavati dovesti u „sklad“ uspone i padove svojih života.

„Djed“ je netko s najviše iskustva; njegov pogled seže iznad pogleda drugih. Iako i on, poput susjeda, doživljava dobro i zlo, oni mu ne mogu narušiti duševni mir, jer on razumije njihovu zadržku.

Ali on nije samo „djed“ – dakle, netko tko je bogat iskustvima, nego je njegov posao „tkanje tepiha“! To je slika sazrijelog mikrokozmosa u kojemu je već moguće, ako ne i izvršeno, temeljna životna preobrazba.

Tko je u stanju pored zemaljskoga životnoga polja prepoznati božansku zadržku, zna da svi životni i sudbinski događaji imaju svoj smisao i ispravnost. Svaka karmička situacija samo nas, u našoj „odvojenosti“, želi dovesti do razumijevanja. To je dio plana izbavljenja koji se odvija pomoću božanskih snaga zadržanja.

Moramo najprije iskusiti zakonitosti zemaljskoga životnoga polja i dospjeti do granice. Tek kroz ponavljano doživljavanje ograničenosti i neslobode u nama se budi sjećanje na istinsku domovinu i počinjemo svjesno tragati za putem povratka u božansko životno polje, da bismo konačno napustili ovu Zemlju.

„Djede“, rekao je unuk, podižući novi tepih s tkalačkog stana, „zašto uvijek kažeš: ‘Sve se događa za naše najveće dobro’, čak i kada se događaju loše stvari?“

„Otkrit ću ti jednu tajnu“, rekao je tkalac tepiha, rasprostirući tepih po podu. „Ja uvijek očekujem i vidim samo najbolje – čak i u svojim najmračnijim satima. Rijetko znamo razlog zašto nam se događaju dobre ili loše stvari.

Život je poput naličja tepiha. Vidimo mnoge niti u raznim bojama. Te niti se pružaju i isprepliću, naizgled bez ikakva smisla.

Ali jednoga dana“, nastavio je okrećući tepih pritom na drugu stranu, „kada ponovno napustimo Zemlju, vidjet ćemo pravu stranu tepiha i spoznat ćemo da se sve uklapa u savršeno tkanje .“

I upravo je tako.

Kraj knjige Hansa Wilhelm “Sreća u nesreći”

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/sve-se-dogada-za-nase-...>